

ת"פ 61841/07/22 - מדינת ישראל נגד ליאור חכם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 61841-07-22 מדינת ישראל נ' חכם(עציר)

לפני המאשימה	כבוד השופט בכיר ירון לוי מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז תל אביב פלילי באמצעות ב"כ עו"ד דליה וייסברג נגד
הנאשם	ליאור חכם (עציר) - נוכח באמצעות היוועדות חזותית] רואה ושומע את הדיון] ע"י ב"כ עו"ד עמית שלף ושרון רבינוביץ'

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בעבירה של החזקת נשק בלא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). על יסוד הודאתו הורשע הנאשם בעבירות הבאות: שתי עבירות החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"); ועבירה של סחר בסמים מסוכנים (ריבוי מקרים), לפי סעיף 13 לפקודת הסמים.

2. נסיבות העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ואין צורך לחזור עליהן. יאמר בתמצית, כי הנאשם הורשע בכך שהחזיק במחסן שבשליטתו את אמצעי הלחימה הבאים: חפץ דמוי תת מקלע מאולתר יורה, אשר בכוחו להמית אדם; פצצת מרגמה 60 מ"מ; ארבעה רימוני יד מס' 26; ורימון הלם סנוור 7290 (להלן כולם יחד: "**אמצעי הלחימה**"). בנוסף, על פי הודאתו, הורשע הנאשם בכך שהחזיק סם מסוג קנבוס במשקל 6,287.8 גרם; סם מסוג חשיש במשקל 151.56 גרם; ותשע מעטפות שהכילו סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 451.74 גרם, וכן בכך שסחר בשמונה הזדמנויות שונות בסם מסוג קנבוס, במשקלים שונים (בין 5 ל-20 גרם).

טענות הצדדים

טענות ב"כ המאשימה

3. בשים לב לחומרת המעשים ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים - ובהתבסס על העקרונות המותווים בהנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 בעניין מדיניות הענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה - עתרה ב"כ המאשימה, עו"ד דליה וייסברג, לקבוע כי מתחם הענישה בעניינו של הנאשם נע בין 74 ל-90 חודשי מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם עונש מאסר בן 6.5 שנים לפחות, לצד מאסר מותנה וקנס כספי משמעותי.

4. ב"כ המאשימה נימקה עתירתה העונשית בנימוקים הבאים: חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם ומידת פגיעתן בערכים המוגנים; בעבירות החזקת נשק יש מקום ליתן משקל בכורה לעקרון ההרתעה על פני עקרונות אחרים כמו נסיבותיו האישיות של הנאשם; כמות אמצעי הלחימה שהחזיק הנאשם ופוטנציאל הנזק המשמעותי העלול להיגרם מהם, בשים לב למאפייניהם הקטלניים; מסוכנות הנאשם הנלמדת מהחזקתם של אמצעי הלחימה; הנאשם החזיק באמצעי הלחימה במחסן המצוי בבניין מגורים, באופן שסיכן את הבאים בשעריו; כמות הסמים שהחזיק הנאשם ופוטנציאל הנזק לבריאות כתוצאה מהחזקתם ומן הסחר בהם; המניע לביצוע העבירות - בצע כסף; הנאשם נעדר עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי עשיר ומרצה עונש של 4 חודשי מאסר בגין הרשעה בתיק תעבורה; נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובפרט היותו אב לארבעה ילדים קטנים, כשהצעיר בהם נולד במהלך ההליך המשפטי.

טענות ההגנה

5. הסיניגור, עו"ד עמית שלף, עתר כי בית המשפט יעמיד את מתחם הענישה בעניינו של הנאשם על 36 עד 65 חודשי מאסר ויגזור את עונשו בתחתית מתחם זה.

הסיניגור נימק עתירתו העונשית בנימוקים הבאים: רמת אמצעי הלחימה אותם החזיק הנאשם אינה ברף גבוה כפי שטענה ב"כ המאשימה ופוטנציאל הנזק הטמון בהם נמוך משנטען על ידי ב"כ המאשימה; לפי הטענה, המרגמה שהחזיק הנאשם אינה ניתנת לשימוש ללא מטול, שלא הוחזק על ידי הנאשם, באופן שלטענת הסיניגור יש להתייחס אל המרגמה כאל תחמושת, דוגמת כדורי רובה, בהתאם לכמות אבק השריפה שבמרגמה; נשק ה"קרלו" שהחזיק הנאשם היה ללא תחמושת לצדו באופן שלא ניתן היה לעשות בנשק שימוש מייד; אמצעי הלחימה הוחזקו במחסן בקומה 1- בבניין, באופן שפוטנציאל הסכנה לתושבי הבניין נמוך בהשוואה להחזקת אמצעי הלחימה בדירת מגורים; עבירות החזקת הסמים שבהן הורשע הנאשם, הן מבחינת סוג הסם, קנאביס, והן מבחינת משקלו, כ-7 ק"ג, אינן ברמת חומרה גבוהה במיוחד; עבירות הסחר בסמים בהן הורשע הנאשם הן בסמים במשקל של גרמים בודדים בלבד והרווח הכספי שהופק מהן אינו גבוה; הנאשם נטול עבר פלילי; נסיבותיו האישיות, כפי שפרטה ההגנה, מצדיקות התחשבות בנאשם בגזירת ענשו; הנאשם אב ל-4 ילדים קטנים; ריצוי עונש מאסר בתקופת מלחמה קשה יותר מריצוי מאסר בתקופת שיגרה; לבסוף, בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, עתר הסיניגור שהקנס שיושת עליו לא יהיה מכביד.

דברו האחרון של הנאשם

6. בדברו האחרון מסר הנאשם שהוא מכבד את החלטת בית המשפט, וביקש להתחשב בו ככל הניתן, שכן הוא אב לארבעה ילדים קטנים. הנאשם הוסיף שהוא עוסק בפעילות חינוכיות במסגרת מעצרו.

7. ב"כ הצדדים אינם חולקים על-כך שכלל מעשי הנאשם עולים כדי אירוע אחד, בהתאם לסעיף 40יג לחוק (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

8. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס עבירת הנשק בה הורשע הנאשם הם קדושת החיים, ההגנה על שלום הציבור ועל ביטחונו, וכן השמירה על הסדר הציבורי ועל אפשרות הקיום של אורח חיים בטוח. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן היתרה של עבירות נשק, בין היתר, בשל הסכנה כי הנשק המוחזק יועבר בסופו של דבר למי שמתכוון לעשות בו שימוש לפעילות עבריינית או לפעילות טרור (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל פסקה 5 (4.12.2011)).

9. בשנים האחרונות אנו עדים חדשות לבקרים לתוצאותיהן המסוכנות, ולעיתים קרובות אף קטלניות, של עבירות נשק, שהפכו בשנים האחרונות למכת מדינה, שהיא בגדר רעה חולה. נוכח חשיבות והיקף התופעה הפסולה, המחוקק נדרש אף הוא לסוגיה וחוקק ביום 8.12.2021 את חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (להלן: "**התיקון לחוק**"), הקובע עונש מזערי בעבירות נשק מסוימות, ובכללן גם זו בה הורשע הנאשם, של רבע מהעונש המרבי הקבוע לעבירה (סעיף 144(ז) לחוק העונשין). יש בחקיקה זו, הגם שנעשתה על דרך הוראת שעה, ללמד על מגמת המחוקק להחמיר בענישה בעבירות אלו, לאור מסוכנותן הרבה לחברה, לצד הצורך בהרתעת רבים נוכח מימדי התופעה וחומרתה.

10. בית המשפט העליון עמד גם הוא על החומרה שבעבירות נשק, שהיקפן רק ממשיך להתרבות בעת האחרונה, ועל הצורך בענישתן בחומרה:

"... אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש... מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021)... הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק..." (ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד (29.6.2021), פס' 25; וראו גם ע"פ 5993/21 אבו סאלח נ' מדינת ישראל (29.11.2021), פס' 8).

11. פגיעת הנאשם בערכים המוגנים עוצמתית וחמורה, כשיש במעשיו מצבור בלתי מבוטל של מאפייני חומרה. ראשית, פוטנציאל הנזק במעשי הנאשם משמעותי ביותר. הנאשם החזיק מספר לא מועט של אמצעי

לחימה, כאשר חלקם עלולים לגרום לנזק רב גם ללא שימוש מכוון בהם לשם מטרה זו. כך לדוגמה, לא בלתי מתקבל על הדעת שטיפול לא מקצועי ובטיחותי ברימוני היד או בפצצת המרגמה, שאוחסנו בתיק שאינו מתאים לאחסון אמצעי לחימה, עלול היה לגרום לנזק רב. זאת ועוד. אמצעי הלחימה אוחסנו במחסן הנמצא בחניון בית דירות שהיה נגיש לכל באי הבניין. אחסון אמצעי הלחימה המסוכנים במחסן שעל-פניו עוברים כל היוצאים והנכנסים לבניין דרך החניון, הגדילו עד מאוד את הסכנה שעוברי אורח תמימים ייפגעו באורח קשה. החזקת אמצעי הלחימה במחסן, ביחד עם כמות לא מבוטלת של סמים - כשכאמור הנאשם הורשע בעבירת סחר בסמים - ובשים לב לכך שההגנה לא הצביעה על סיבה אחרת בגינה החזיק הנאשם באמצעי הלחימה, מצביעה על כך שאמצעי הלחימה הוחזקו על ידי הנאשם, לכל הפחות, למטרות בצע כסף. תעוזת הנאשם המתבטאת בהחזקת מגוון אמצעי לחימה מסוכנים כמתואר, מעידה על מסוכנותו הרבה ועל זלזול עמוק בחוק, ולמצער אדישותו לשלומם ולבטיחותם של נפגעים פוטנציאליים מאותם אמצעי לחימה.

12. בעבירות הסמים בהן הורשע פגע הנאשם בסדר החברתי, בשלטון החוק, בשלום הציבור ובבריאותו. חומרת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים ממשית ביותר, בשים לב לסוג הסמים ולכמותם.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שהיא עולה, בין היתר, מהפסיקה שהוגשה על ידי באי כוח הצדדים, מלמדת שבתי המשפט נוהגים לגזור, בנסיבות דומות, עונשי מאסר ממושכים, לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות הקונקרטיות. יוטעם כי בחינת הפסיקה מגלה קושי באיתור מקרים דומים בהם הורשע נאשם בעבירת החזקה של אמצעי לחימה מסוכנים בכמות ובסוגים שהחזיק הנאשם, שלא הייתה מלווה בהרשעה בעבירות חמורות נוספות. לפיכך, בחינת הפסיקה המובאת תעשה בשים לב להבדלים בנסיבות העבירות.

א. בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.4.2022) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה וגזר על המשיב עונש 18 חודשי מאסר בפועל, חלף 10 חודשי מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון הדגיש את חומרת עבירת החזקת הנשק, המצדיקה עונש מאסר ממושך אף בעניינו של צעיר נעדר עבר פלילי, והבהיר בקביעת העונש שזה נפסק לאור העיקרון לפיו אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין. בית המשפט העליון לא התערב ביתר רכיבי הענישה, לרבות עונש מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪.

המשיב הורשע, לפי הודאתו, בהחזקת נשק, בכך שהסתיר אקדח מחסנית וכדורים יחד עם רימון הלם על גג ביתו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה בעניינו של המשיב נע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל.

עניינו של הנאשם חמור באופן משמעותי מעניינו של המשיב, בשל כמות אמצעי הלחימה שהוחזקו, סוגם ופוטנציאל הסיכון הנשקף מהם - בעוד שהמשיב החזיק באקדח, תחמושת ורימון הלם אחד, הנאשם החזיק במרגמה, תת מקלע מאולתר (ללא תחמושת), בארבעה רימוני יד וברימון הלם.

כמו-כן, הנאשם החזיק באמצעי הלחימה המסוכנים במחסן המצוי בשטח ציבורי, באופן שהיו עלולים לגרום לנזק רב יותר לזולת, מאשר בהחזקתם על גג בית פרטי כפי שעשה המשיב. לצד זאת, בדומה לנאשם, גם המשיב היה נעדר עבר פלילי באופן שהיה בו כדי להקל עונשו. בשונה מהנאשם המשיב היה צעיר (בן 19), הודה ולא ניהל הוכחות, בנוסף, העבירה בוצעה קודם לכניסתו לתוקף של התיקון לחוק.

ב. בע"פ 3811/21 כהן נ' **מדינת ישראל** (13.1.2022) הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש 3 שנות מאסר שגזר על המערער בית המשפט המחוזי. המערער הורשע בנשיאת נשק בכך שהטמין בהוראתו של אדם אחר מטען חבלה בין השיחים, וזאת בהמשך לרצונו של סוכן סמוי לקנות מטען חבלה מהאחר. הסוכן והאחר קבעו להיפגש במקום מסוים, ועובר למועד המפגש הטמין המערער, כאמור, את המטען, שבו תערובת נפץ ומשדר אלחוטי שלא היה מחובר למטען. לאחר הטמנת המטען חבר המערער לאחר, שניהם הגיעו יחד לפגישה עם הסוכן. המערער הצביע אל עבר המקום שבו הוטמן מטען החבלה, והאחר הסביר לסוכן כיצד להפעילו.

בשונה מעניינו של הנאשם הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק, כשאמצעי הלחימה אותו נשא, מטען, הוא אמצעי לוחמה בעל פוטנציאל נזק הרסני וקטלני ביותר. הנאשם לעומת זאת, הורשע בהחזקת נשק, אך של מספר אמצעי לחימה. אחד מהם, פצצת המרגמה, כלי נשק בעל פוטנציאל נזק חמור ועצמתי אף הוא, גם אם בדרגה פחותה מעט ממטען חבלה.

בשונה מהנאשם, למערער עבר פלילי לא מבוטל. עוד בשונה מהנאשם הורשע המערער במסגרת הסדר ולא ניהל הוכחות.

ג. בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.2018) העמיד בית המשפט העליון את עונשו של המשיב על 24 חודשי מאסר בפועל, חלף 18 חודשי מאסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי, שקבע את מתחם הענישה בעניינו על 16 עד 40 חודשי מאסר בפועל.

המשיב הורשע בהובלת ובהחזקת נשק בכך שנתפסו ברכבו שני רובי "קרל גוסטב" מאולתרים עם מחסניות בתוכם. עוד נתפסו 39 כדורי 9 מ"מ, ובנפרד 8 כדורים נוספים.

עניינו של הנאשם חמור מזה של המשיב בשים לב לכמותם וסוגם של אמצעי הלחימה שהחזיק. מנגד, הנאשם הורשע בהחזקת אמצעי הלחימה בעוד שהמשיב הורשע אף בהובלת אמצעי הלחימה ונשא לצד הנשק גם תחמושת באופן שאפשר שימוש מיידי בנשק.

בשונה מהנאשם, המשיב היה בעל עבר פלילי ישן, בן למעלה מ-19 שנים, בגינו ריצה עונשי מאסר, הגם שבשנים האחרונות השתקם. עוד בשונה מהנאשם המשיב הודה ולא ניהל הוכחות, וביצע את העבירה קודם לתיקון החוק.

ד. בע"פ 5813/21 5896/21 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (31.5.2022) הותיר בית המשפט העליון על כנו עונשים של 21 ו-18 חודשי מאסר בפועל, שגזר על שני המערערים בית המשפט המחוזי. שני המערערים

הורשעו בכך שהחזיקו ברכב בצוותא, שלא כדין, ברובה ציד דו קני, המסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, ושהיה טעון בשני כדורי תחמושת תואמים. עוד נמצאה ברכב חגורה ייעודית לתחמושת ובתוכה 17 כדורים המתאימים לרובה.

בית המשפט העליון עמד באריכות על חומרתה של עבירת החזקת הנשק, אף כשמדובר ברובה ציד "בלבד".

עניינו של הנאשם חמור עשרות מונים מעניינם של המערערים, בשים לב לכמות ולסוג הנשק שהחזיק הנאשם. הנאשם החזיק, בין היתר, בפצצת מרגמה ובתת מקלע מאולתר, אמצעי לחימה שנועדו לתקיפה והם בעלי פוטנציאל נזק חמור ועצמתי. זאת בהשוואה למערערים שהחזיקו ברובה ציד, שהגם שבכוחו להמית אדם אין זה ייעודו הבלעדי. בנוסף החזיק הנאשם בארבעה רימוני יד וברימון הלם.

בשונה מהנאשם היו המערערים בעלי עבר פלילי לא מבוטל שבא לביטוי בעונשם.

ה. במסגרת רע"פ 2406/16 **יונגר נ' מדינת ישראל** (29.9.2016) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי, שדחה את עתירתו של המערער, עליו גזר בית משפט השלום 48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪. זאת, לאחר שקבע שמתחם הענישה בעניינו נע בין 24 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות החזקת נשק וסמים לצריכה עצמית, בכך שהחזיק מטען חבלה אלחוטי מאולתר וקנביס במחסן ששימש אותו ואשר נמצא מתחת ליציע של אולם ספורט בבית ספר בו עבד. אולם הספורט שימש, בין היתר, את תלמידיו וכן ילדים המשתתפים בחוגים המתקיימים באולם.

בדומה למערער, גם הנאשם סיכן את העוברים והשבים באזור המחסן שבו החזיק באמצעי הלחימה, אם כי במידה פחותה קמעה נוכח היקף הפעילות המתקיימת בכל אחד מהשטחים הציבוריים הסמוכים למחסנים בהם הוחזקו אמצעי הלחימה. זאת ועוד, לחובתו של המשיב נזקפה עובדת היותו עובד בית הספר שאת הבאים בשעריו סיכן בעוד שהיה מופקד על שלומם וביטחונם. לצד זאת, בהשוואה למערער בהקשר זה, הנאשם החזיק כמות רבה יותר של אמצעי לחימה במחסן. עוד יוער כי מעשיו של המערער בוצעו לפני התיקון לחוק ולהעמקת המגמה בהחמרת הענישה בעבירות נשק.

ו. בע"פ 7386/13 **חויין עווד נ' מדינת ישראל** (23.3.2014) הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש 18 חודשי מאסר בפועל שגזר על המערער בית המשפט המחוזי. המערער הורשע בכך שביחד עם מעורבים נוספים, החזיק וביצע עסקה ברימון הלם, בכך שמסר את הרימון לאחר.

המערער הורשע, בנוסף לעבירת החזקה, גם בביצוע עסקה בנשק, עבירה חמורה מזו שבה הורשע הנאשם. עם זאת, ההחזקה והעסקה נעשו ברימון הלם אחד בלבד, בעוד שהנאשם החזיק בנוסף על רימון ההלם אמצעי לחימה נוספים, שעוצמת מסוכנותם ופוטנציאל הנזק הקטלני הטמון בהם משמעותי בהרבה - פצצת מרגמה, תת מקלע מאולתר וארבעה רימוני יד.

14. קראתי בעיון את מכלול הפסיקה שהגישו ב"כ המאשימה וההגנה לרבות פסקי הדין שנסיבותיהם - בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, מועד מתן פסק הדין, חומרת, סוג ומניין העבירות - קרובות פחות לענייננו.

15. בבחינת הפסיקה הנוהגת נבחנה גם מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות הסמים החמורות שביצע הנאשם, בנסיבותיהן, ובמיוחד סוג הסמים וכמותם. בחינת הפסיקה מלמדת כי בתי המשפט נוהגים לגזור, בנסיבות דומות, עונשי מאסר ממשיים, לתקופות משתנות (ראו: רשע"פ 6160/18 **מרואין נ' מדינת ישראל** (5.9.2018); רע"פ 5731/21 **אבו סרחאן נ' מדינת ישראל** (22.8.2021); רע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מדינת ישראל** (11.4.2016); רע"פ 5712/16 **יצחק אייזנבאך נ' מדינת ישראל** (17.08.2016); ת"פ 38478-03-19 **מדינת ישראל נ' בדיחי** (3.11.2019); עפ"ג 51345-12-11 **מדינת ישראל נ' תמם** (7.3.2012)).

16. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, תוך מתן משקל למכלול נסיבות האירוע, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם באירוע זה, בהתייחס לעבירות הנשק והסמים גם יחד, נע בין 46 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש ההולם בתוך המתחם

17. במקרה דנן איני מוצא הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם. לא לחומרה, בגין הגנה על שלום הציבור, ולא לקולה, בשל שיקולי שיקום.

18. בגזירת העונש במסגרת המתחם יינתן משקל למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם.

הנאשם, יליד 1988, בעל עבר פלילי נקי. משקל הולם לקולה יינתן למצבו הרפואי והכלכלי, כפי שפורט על ידי ההגנה, ולנזק שיגרם למשפחתו, בפרט לארבעת ילדיו הקטינים, כתוצאה מריצוי עונשו.

אמנם אין בעובדה שהנאשם ניהל את משפטו כדי להחמיר עמו את הדין לעניין עבירת הנשק, אך אין מקום להקל בעונשו כפי שנהוג לעשות כאשר נאשם נוטל אחריות למעשיו בראשית ההליך באופן שמאפשר חיסכון במשאבים ציבוריים. לצד זאת, משקל הולם לקולה יינתן להודאת הנאשם בעבירות הסמים.

הוצאות

19. מבוטלות ההוצאות שהוטלו על ב"כ הנאשם בהחלטה מיום 24.5.2023.

סוף דבר

20. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כמפורט לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.7.2022. לא תנוכה התקופה שבה ריצה הנאשם עונש מאסר בן 4 חודשים בגין הרשעתו בעבירת תעבורה.

ב. 12 חודשי מאסר מותנים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נשק או עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר מותנים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.3.2024.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ד, 09 נובמבר
2023, במעמד הצדדים.
ירון לוי, שופט בכיר